

2014

MYŠÁRNÍK

Č. 2

Říjen 2014

6. ročník

Rozhovor čísla asistentka pedagoga Martina Jiskrová

Obsah tohoto čísla

Rozhovor s M. Jiskrovou	1
Přespolní běh	6
Fotbal	7
Zlodějská povídka	8
Divadlo v Pardubicích	10
Knižní a filmová nabídka	11
Fotoromán	14

1. Odkud pocházíte?

Pocházím z České Třebové, kde i doposud bydlím.

2. Jaké školy jste vystudovala?

Vystudovala jsem Střední pedagogickou školu v Litomyšli se zaměřením na tělocvik a potom jsem na té samé škole začala studovat Vyšší školu odbornou se zaměřením na speciální pedagogiku. A jinak občas navštěvuji kurzy a snažím se na sobě i nadále pracovat.

3. Pracovala jste již někde jinde, pokud ano, kde?

No, tak zaměstnání jsem vystřídala opravdu hodně, protože většinou to byly záaskoky za mateřskou dovolenou. Nejvíce pracovních příležitostí se mi dostalo v základních uměleckých školách, kde jsem působila jako učitelka tanečního oboru. Jeden školní rok jsem také učila i na normální základní škole jako učitelka. V současné době, kromě této práce (asistent učitele), pracuji i v Litomyšli v ZUŠ jako učitelka tanečního oboru.

4. Co vás přimělo k tomu, abyste začala pracovat na naší škole?

To byla docela velká náhoda. V šesté třídě, kde je třídní učitelkou Renata Škeříková, bylo zapotřebí asistenta pedagoga. Já se s paní učitelkou znám již delší dobu, a když se mi o této pracovní příležitosti zmínila a trošku mě v mém rozhodování popostrčila, rozhodla jsem se o místo ucházet. I přes složitější peripetie se mi podařilo toto místo získat, a tak jsem tady.

5. Můžete nám přiblížit obsah vaší práce v 6. třídě?

Možná víte, že jde o poměrně početnou třídu a jsou v ní i žáci, kteří potřebují větší individuální působení ze strany učitelů. A já vyučujícím v tomto směru pomáhám. A tak když je potřeba se více věnovat nějakému žákovi, tak mu pomáhám s úkoly, které jsou pro něho obtížné. Kontroluji zápisy, spolupracuji s žákem třeba v pracovních činnostech, ve výtvarné výchově nebo mu pomáhám zvládat rýsování. Někdy individuálně pracuji s žákem i mimo šestou třídu, aby se na práci mohl lépe soustředit. Zatím se mi práce líbí a mám pocit, že jsem pro děti důležitá.

6. Mohla byste nám prozradit, zda máte rodinu, přítele, máte nějakého domácího mazlíčka?

Domácího mazlíčka nemám, ale mám přítele (*smích*). Zatím vlastní rodinu neplánujeme, protože se věnujeme spíše pracovním povinnostem. Mám pocit, že na to máme ještě dost času.

7. Co vaše koníčky, co děláte ve volném čase?

Já tedy moc volného času nemám, protože ty dvě práce mi zaberou téměř celý den. Ale pokud se nějaká volná chvílka přece najde, tak se hodně věnuji sportu. Konkrétně crossfitu (*pozn. red.: fitnessový program, který zahrnuje gymnastiku, atletiku a vzpírání*) a občas józe.

8. Jakou místnost v naší škole máte nejraději a proč?

Jelikož jsem si již velmi zvykla v 6. třídě a mám to tam ráda, tak je to asi ona. Myslím, že je to proto, že tam trávím tolik času, ale líbí se mi tam i díky hezké výzdobě.

9. Rozumíte si s pedagogickým sborem a vedením školy?

Myslím si, že ano. Nevím, jak je to z druhé strany (*smích*), ale snad je vše v pořádku. Mám zřejmě velkou výhodu, že se osobně znám s paní učitelkou Škeříkovou (*pozn. red. – třídní učitelka 6. třídy*), takže se nám lépe spolupracuje. Domnívám se, že mě pedagogický sbor i vedení tak nějak přijali, takže nejsou žádné problémy.

10. Jakou práci jste chtěla vykonávat, když jste byla malá?

V podstatě musím říct, že se mi mé přání splnilo. Když jsem byla malá, tak si pamatuji, že jsme si hrály s kamarádkami na učitelky. Od dětství se věnuji pohybu a tanci, a tak nějak bylo samozřejmé, že bych chtěla vyučovat právě taneční výchovu. A to nyní dělám.

11. Máte nějaký vtipný nebo jinak výjimečný zážitek z vašich školních let, na který ráda vzpomínáte?

Snad ani nemám. Já jsem byla takové průměrné klidné dítě, takže se žádné zvláštní věci neděly. (*smích*). No, já tedy spíše musím říct, že se často dostávám do vtipných situací s těmi žáky, kterým pomáhám, protože oni často uvažují opravdu jinak, až mi to přijde vtipné, takže je s nimi opravdu sranda.

12. Blíží se Vánoce, máte nějaké tajné přání, které by se vám letos mohlo splnit?

Musím říct, že mým největším přáním je pracovat jako učitelka tanečního oboru v trvalém pracovním poměru a ne jako záskok za mateřskou dovolenou.

(*pozn. red.: „Držíme slečně asistentce palce, ať se jí její přání konečně splní!!!!“*)

13. Řídíte se nějakým svým heslem nebo pravidlem, které používáte při výuce žáků?

Ne, nemám nic takového.

14. Tak trochu jiná otázka. Máte nějaké neřesti?

No, těch je (*smích*), to má snad každý. Tak určitě jím strašně ráda sladkosti, to je prostě moje konečná, takže konzumuji čokolády, gumové medvídky, sušenky.... Zase na druhou stranu to ale kompenzuji tím sportem.

15. Co vás vedlo k tomu, abyste začala tancovat?

Jako klasické dítě jsem samozřejmě měla spoustu různých koníčků. Hrála jsem na flétnu a chodila na tancování, no a tam mě to tak nějak chytlo a nepustilo.

16. Jaké styly tance vyučujete?

Vyučuji samozřejmě to, co se má. Moderní scénický tanec, klasický tanec, okrajově i lidový a také zkouším i jiné různé styly. Asistovala jsem např. i u disco dance. Prostě od každého něco.

17. Co vás inspiruje při vytváření choreografií?

To je různé. Někdy mám vyloženě písničku a vím, jakým pohybem ji doprovodit, no a někdy je to naopak. Nejvíce myšlenek mě napadá, když jdu jen tak po ulici...

Slečna asistentka se svými žákyněmi.

Crossfitové závody.

Hodina jógy.

Taneční akademie 2014.

Chtěli bychom slečně Martině Jiskrové moc poděkovat za rozhovor a popřát jí jen ty pohybově nejtalentovanější svěřence a také, aby se jí na naší škole líbilo a byla zde spokojená.

**Eliška Hanzlová
Martina Mudrochová
Zuzana Králová
Tereza Krejčířová
Lucie Šimková**

PŘESPOLNÍ BĚH

Dne 24. září 2014 se uskutečnil přespolní běh u rybníka Rosničky. Přespolní běh pořádal Dům dětí a mládeže ve Svitavách. Za první stupeň soutěžilo 17 sportovců, z nichž někteří obsadili významné pozice. **Zerzánová Valentýna (3. tř.) - 3. místo, Šudoma Martin (3. tř.) - 2. místo, Král David (4. tř.) – 3. místo a Monika Zejdová (5. tř.) – 2. místo.**

Za druhý stupeň soutěžilo 15 žáků, kteří také byli úspěšní. **Pikovský Kristián (7. tř.) – 1. místo, Navrátil Jonáš (8. tř.) – 2. místo, Navrátilová Darja (8. tř.) – 1. místo, Jiráčková Veronika (8. tř.) – 2. místo.** Všem moc gratulujeme a věříme, že budou i nadále naši školu úspěšně reprezentovat.

Lucie Šimková

FOTBAL

Dne 29. září 2014 se naši kluci ze 6. - 7. třídy zúčastnili minifotbalu. Předvedli velice překvapivý výkon. Týmový duch nechyběl a podpora také ne, takže bylo jasné, že bude dobrý i výsledek. Po rozhodujících penaltách naši fotbalisté vyhráli. Všem moc gratulujeme.

Míša Bolcárová

ZLODĚJSKÁ POVÍDKA

Stalo se už takovou pěknou tradicí, že uveřejňujeme v našem časopise práce některých našich spolužáků. Tentokrát předkládáme mluvní cvičení Sary Sleamanové z 8. ročníku. Její text opět nápaditě ilustroval další osmák, a to Vojta Patrovský.

Tak jsem ležela v regále a hádala se s ostatními čokoládami, která chutná lépe. „Vanilkovou mají všichni rádi!“ - „Mléčná je ideální!“ - „Takové obyčejné. Ccc! Oříšková je lepší a všichni ji mají nejraději!!!“ Hádaly jsme se jako o život. Já karamelová mezi jedenácti dalšími karamelovými čokoládami jsem jen ležela a ani nedutala. „Vanilková!“ „Oříšková!“ „Mléčná!“ Už mě z toho bolela hlava. „Cink!“ „Ticho....Někdo přišel!“ zvolala zkušená limetková čokoláda, která už byla stará, a proto ji nikdo nechtěl. „Je to nějaká paní!“ pokračovala Oříšková s nadšeným pisklavě hlasitým hláskem. Jednapadesátiletá žena vstoupila do uličky, kde byl dlouhý regál čokolád, a já si moc přála, aby si mě koupila, aby mě už nebolela hlava z těch jejich nekonečných hádek. Nechtěla jsem to už poslouchat. „Mléčná!“ „Oříšková!“ „Vanilková!“...znělo mi neustále v hlavě. Vtom žena otevřela batoh a vybírala karamelové čokolády. Náhle mi v hlavě proběhla myšlenka: „Škoda, jsem vzadu a paní mě nevezme a nekoupí :“(“ To jsem však nevěděla, co bude dál.. Už vzala všechny čokolády s karamelovou příchutí. I mě - samozřejmě. V batohu byla však tma, jako, jako...no v batohu! Nastražila jsem uši a bedlivě poslouchala. „Žena krade čokolády!“ zvolal někdo. Najednou to s námi příšerně houpalo. Žena utíkala. Nadávala. Klid! Náhle se zastavila. Bylo slyšet houkání sirén. Přijela policie! Klid!...Nebudu panikařit, NEBU-DU!!! Slyšely jsme, jak naši majitelku vyslychali. Nejraději bych se schovala. Nechtěla jsem se vrátit do obchodu. „Jak se jmenujete?“ ptala se policie. „Co vás to zajímá?“ odvětila žena. „Půjdete...“ Vtom začali všechny čokolády panikařit, jelikož jim došlo to, co se stalo. Policie nás našla v batohu. Vrátily jsme se do regálu. Musela jsem strávit dalších několik dní v regálu.

„Vanilková!“ „Oříšková!“ „Mléčná!“ „Vanilková!“ „Oříšková!“ „Mléčná!“...

Tak už toho nechte, vždyť je konec příběhu:

Sarah Sleamanová

Vojta Patrovský

DIVADLO V PARDUBICÍCH

Dne 30. října. 2014 žáci sedmé, osmé a deváté třídy pod dozorem paní učitelky Koskové a Judové navštívili Východočeské divadlo v Pardubicích - divadelní hru Králova řeč.

Po příjezdu do Pardubic měli všichni rozchod. Mohli jsme navštívit kavárny, obchody s oblečením, rychlé občerstvení, obchodní centrum a mnoho dalších zajímavých míst. Po rozchodu nás čekalo slíbené divadlo. Tato divadelní hra byla o tom, že když král promlouval k lidu, koktal. Různí doktoři, šarlatáni se mu pokoušeli pomoci, ale marně. Nakonec ho vyléčil Lionnel (člověk, který se vydával za doktora). Toto představení se nám líbilo a už teď se těšíme na další.

Míša Martínková

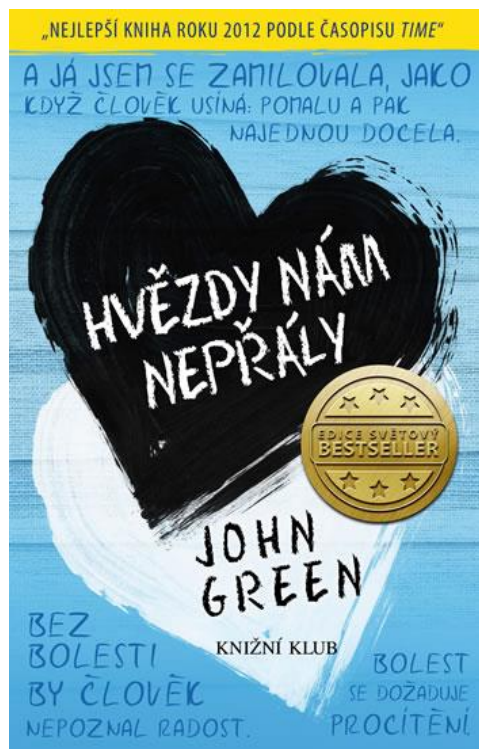
KNIŽNÍ A FILMOVÁ NABÍDKA

Hvězdy nám nepřály – John Green

Chtěla bych vám představit knihu, která mě svým příběhem velmi zaujala. Dotýká se velmi citlivého tématu, jakým jsou smrtelná onemocnění. V této knize trpí hlavní hrdinové rakovinou, přesto prožívají milostný příběh plný nejružnějších dobrodružství a humorných situací. Kniha byla i zfilmována, ale film kvalit knihy zdaleka nedosahuje.

Hlavní hrdinkou je 16-letá dívka jménem Hazel Grace Lancaster, která má rakovinu plic. V období, kdy se zdá, že se růst rakovinových buněk zastavil, trpí dívka depresemi. Proto začne chodit do podpůrné skupiny, kde se setkávají lidé s touto diagnózou. Seznámí se s Augustem Watersem, se kterým ji spojuje společná láska ke knihám. Na první pohled by se zdálo, že jde o normální milostný román. Ale čas je neúprosný. Když Hazel Gusovi doporučí knihu Císařský neduh, rozhodnou se jet do Amsterdому za jejím autorem. Tam se ale Hazel dozví smutnou zprávu. Augustovi se vrátila rakovina. August postupně umírá.

Kniha se mi líbila. Je spíše pro holky a musím upozornit, že je velice smutná, ale na druhou stranu velmi poučná. Dny hlavních hrdinů jsou sečteny, ale oni se nebojí milovat...

Míša Bolcárová

Zůstaň se mnou (If I Stay)

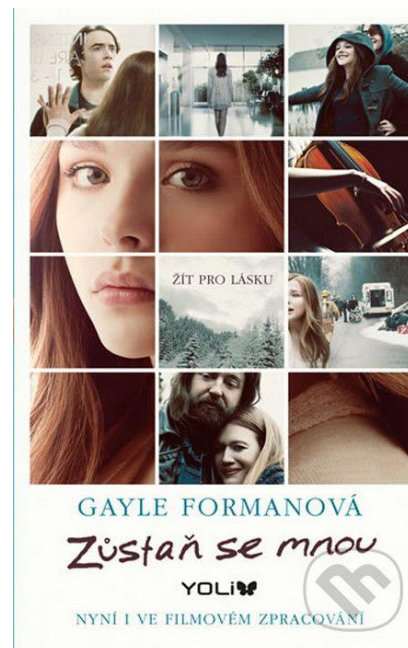
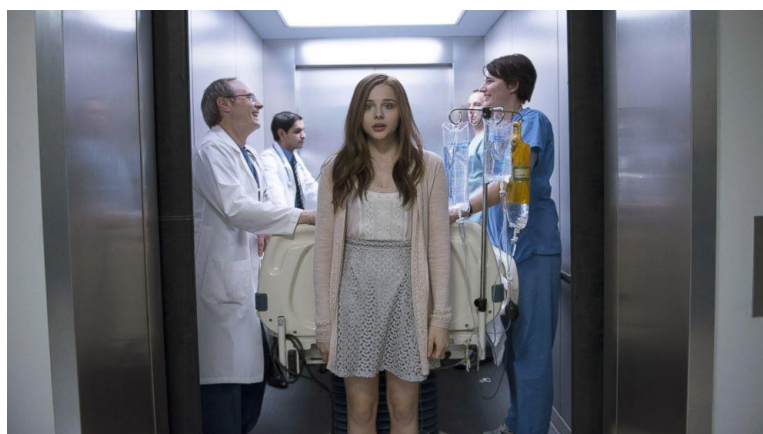
Film vypráví o sedmnáctileté Mie Hallové, která měla, nač si vzpomněla. Hrála na violoncello, měla milovaného Adama a pouze řešila, zda dá přednost studiu hry na violoncello, nebo své lásce k Adamovi. Jednoho dne se vše změní. Její rodiče mají nehodu, při níž oba zahynou, zemře i Miin bratr Teddy. Sama Mia leží v komatu a nikdo neví, jestli se probere. Stane se jí ale něco velmi divného. Vidí se najednou na nemocničním lůžku jako by z jiného úhlu pohledu. Pozoruje sama sebe a před očima se jí odvíjí celý dosavadní život. Zabývá se důsledky nehody a řeší, zda se má vrátit do světa živých, ke své kamarádce, ke svým blízkým a k Adamovi, nebo odejít tam, odkud již není návratu. Její „duch“ pozoruje vše, co se děje okolo ní. Zároveň se Mia vrací do minulosti, vzpomíná, jak potkala Adama, jak se do něj zamilovala... Ale stále nad ní visí otázka: „Odejít, nebo zůstat?“

Vedle filmu existuje i kniha, kterou napsala Gayle Formanová. Má i pokračování pod názvem *Where she went*, které bohužel není přeloženo do češtiny.

Film se mi moc líbil a věřím, že i vás by zaujal. Kromě hereckých výkonů je zde i moc hezká hudba.

Chloë Grace Moretz, jež ztvárnila postavu Mii ve filmu.

Kniha Zůstaň se mnou.

Martina Mudrochová

FOTOROMÁN - ŠIKANA

Pondělí

Kluci si při svačině povídají.

Zdeněk přijde a začne Honzu otravovat.

Co ty,
špunte?

Jak se máš,
skřete?

Běž
někam...

Zdeněk vezme Honzovu svačinu a
hodí ji do koše.

Co
proboha...

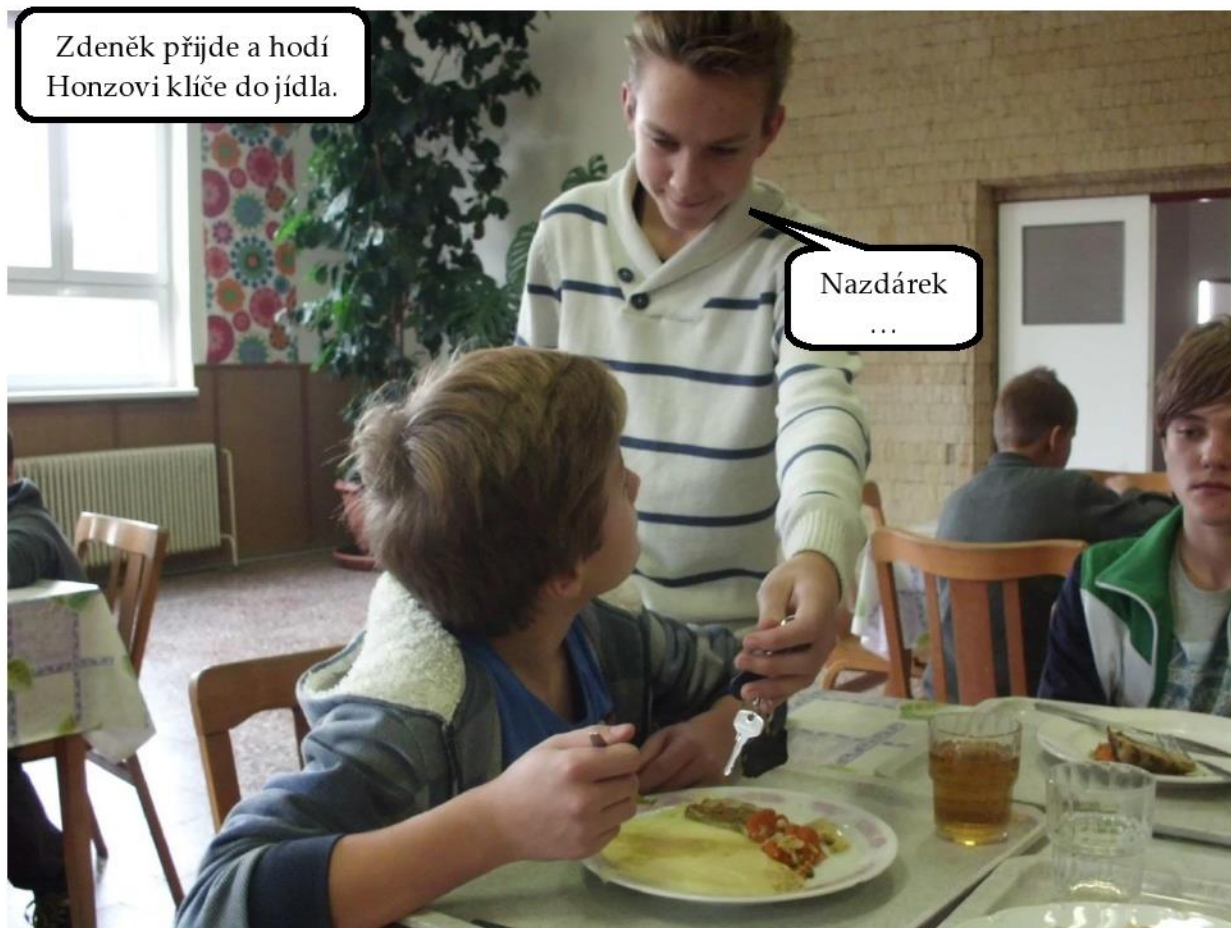
Úterý

Celý den se nic nedělo, ale oběd přinesl další konflikt.

Zdeněk přijde a hodí Honzovi klíče do jídla.

Nazdárek
...

Středa

Zdeněk ho ale strčí do skříňky.

Zapadni!

POMOC

!!!

Honza se nakonec
se skříňky dostal.

Co na to asi
řekne...

Čtvrtek

Honza se snaží utéct. Marně.

Zdeněk ho shodí a Honza si poraní ruku. Zdeněk uteče.

Pátek

Ve fotorománu účinkovali:

Honza - Víťa Jakubec

Zdeněk - Vojta Patrovský

paní učitelka - paní učitelka Maděrová

... a další žáci 8. třídy

Tento příběh naštěstí dopadl dobře, ale není tomu tak vždycky. Pokud vás někdo slovně či fyzicky napadá, můžete se obrátit na výchovného poradce či na jakéhokoli učitele, ke kterému máte důvěru. Nenechávejte si tyto problémy pro sebe. Při těch nejhorších situacích může dojít až k tomu, že si šikanovaný sáhne na život. Šikana má v dnešní době různé podoby, tou nejnebezpečnější je šikana přes internet, tzv. kyberšikana. Zabránit se jí dá jediné tak, že obtěžování nahlásíte dospělému, a při chatování přes internet budete velmi opatrní.

Vojta Patrovský
Vojta Švihel

CO NÁS ČEKÁ PŘÍŠTĚ?

1. Šesťáci se představují

2. Co nám může nabídnout jen naše škola

3. Fauna Austrálie

4. Druhé divadelní představení

5. Módní přehlídka deváťáček

6. Vánoční jídelníček

...a mnoho dalšího...

Na tomto čísle se podíleli:

Míša Bolcárová, Eliška Hanzlová, Vlasta Kosková, Míša Martínková, Martina Mudrochová,
Vojta Patrovský, Sára Sleamanová, Jana Stopková, Lucka Šimková, Vojta Švihel